

Edyta Górniak, Lustro

Smutno mi...
Narzeczoną dziś nie potrafię być
Córka nie potrafię
Cierpię, gdy cudzą rolę muszę grać
Moje łzy i pragnienia moje muszę skryć
Jak to długo może trwać?

Kim jest ta, której wzrok
Śledzi mój każdy krok
W wym odbiciu kryje się moje drugie ja

Czemu znów serce milczy
Choć głośno krzyczeć chce
O tym, co w nim drzemie
Bliska już taka chwila
Gdy prawda przedrze się
Przez milczenia gęstą mgłę

Kim jest ta, której wzrok
Śledzi mój każdy krok
W wym odbiciu widzę całkiem obcą twarz
Lustro odpowiedź zna
Gdzie jest to drugie ja
Niechaj ono zdradzi to
Radę niech już da

Nie chcę w kłamstwie dłużej żyć
Już nie...
Ten świat musi chociaż raz zrozumieć mnie

Chcę sobą wreszcie być
Zamiast się w cieniu kryć
W swym odbiciu znaleźć swą prawdziwą twarz

Lustro odpowiedź zna
Gdzie jest to lepsze ja
Niechaj ono zdradzi to
Radę niech już da

Którą drogę wybrać mam
Która z nich jest zła...